

7 ΣΩ. Οὐκ ἂν θαυμάζοιμι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μοι
 εἰσαυθίς ἐπὶ σχολῆς διηγῆσαι· νυνὶ δέ, ὅπερ ἄρτι σε
 D ἡρόμην, πειρῶ σαφέστερον εἰπεῖν. οὐ γάρ με, ὦ ἑταῖρε,
 τὸ πρότερον ἱκανῶς ἐδίδαξας ἐρωτήσαντα τὸ ὅσιον, ὃ τί
 ποτ' εἶη, ἀλλὰ μοι εἶπες, ὅτι τοῦτο τυγχάνει ὅσιον ὄν, 3
 ὃ σὺ νῦν ποιεῖς, φόνον ἐπεξιὼν τῷ πατρί.

ΕΥΘ. Καὶ ἀληθῆ γέ ἔλεγον, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἴσως. ἀλλὰ γάρ, ὦ Εὐθύφρων, καὶ ἄλλα
 πολλὰ φῆς εἶναι ὅσια.

ΕΥΘ. Καὶ γὰρ ἔστιν¹.

10

ΣΩ. Μέννησαι οὖν, ὅτι οὐ τοῦτό σοι διεκελεύομην,
 εἶν τι ἢ δύο με διδάξαι τῶν πολλῶν ὁσίων, ἀλλ' ἐκείνο
 αὐτὸ τὸ εἶδος, ὃ πάντα τὰ ὅσια ὁσιά ἐστιν; ἔφησθα
 γάρ που μιᾷ ιδέᾳ τὰ τε ἀνόσια ἀνόσια εἶναι καὶ τὰ ὅσια
 ὅσια· ἢ οὐ μνημονεύεις;

15

ΕΥΘ. Ἐγώ γε.

E ΣΩ. Ταύτην τοίνυν με αὐτὴν δίδαξον τὴν ιδέαν,
 τίς ποτέ ἐστιν, ἵνα εἰς ἐκείνην ἀποβλέπων καὶ χρώμενος
 αὐτῇ παραδείγματι, ὃ μὲν ἂν τοιοῦτον ᾗ, ὦν ἂν ἢ σὺν ἢ
 ἄλλος τις πράττη, φῶ ὅσιον εἶναι, ὃ δ' ἂν μὴ τοιοῦτον, 20
 μὴ φῶ.

ΕΥΘ. Ἄλλ' εἰ οὕτω βούλει, ὦ Σώκρατες, καὶ οὕτω
 σοι φράσω.

ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν βούλομαί γε.

ΕΥΘ. Ἔστι τοίνυν τὸ μὲν τοῖς θεοῖς προσφιλὲς 25
 ὅσιον, τὸ δὲ μὴ προσφιλὲς ἀνόσιον.

ΣΩ. Παγκάλως, ὦ Εὐθύφρων, καὶ ὥς ἐγὼ ἐξήτουν

¹ ὅσια.